

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/163/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419200189
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6419200189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanej N. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom U. XX, XXX XX F., o zaplatenie 4.379,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 24Csp/5/2019-113 zo dňa 18. júna 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu zamietol (II. výrok) a vo výroku o trovách konania (III. výrok) **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania od žalobcu **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 18. júna 2019 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.412,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.412,82 eur od 11.01.2019 do zaplatenia, všetko v splátkach vo výške 70,- eur mesačne splatných vždy najneskôr do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc prvou splátkou splatnou v prvom kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením, čo i len jednej splátky alebo jej časti (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (III. výrok).

1.1 Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého 17.01.2019 bolo zaplatenie istiny 4.379,17 eur s príslušenstvom titulom splnenia záväzku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu Poštovou bankou, a. s., Bratislava a žalovanou. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že žalovanej jeho právny predchodca poskytol úver vo výške 4.950,- eur, ktorý bol vyhlásený za predčasne splatný dňa 15.02.2016. Ku dňu spísania žaloby bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu vo výške 4.379,17 eur, dlžné úroky z istiny do 10.01.2019 vo výške 2.779,12 eur, zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 4 379,17 eur od 11.01.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4 379,17 eur od 11.01.2019 do zaplatenia a bankové poplatky vo výške 39,65 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 uzatvorenou medzi Poštovou bankou, a. s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila. Súd prvej inštancie mal preukázané, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a. s., uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa 16.04.2012 zmluvu o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 4.950,00 eur s výškou mesačnej splátky 78,95 eur, poplatkom za správu a vedenie úveru 1,66 eur, výškou splátky s popl. za správu a vedenie úveru 80,61 eur, výškou úrokovej sadzby 12,9 % p. a., RPMN banky 14,92 % a priemernou RPMN na trhu

18,77 %, dátumom prvej platby 20.05.2012, dátumom konečnej splatnosti úveru 20.04.2022, dátumom každej ďalšej platby k 20. dňu v mesiaci, s počtom mesačných splátok 120. Celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V bode 3.5 dlžník svojím podpisom vyhlásil, že pohľadávku banky bude splácať mesačne anuitným spôsobom formou inkasa z osobného účtu vedeného v banke špecifikovaného v bode 3.1 zmluvy alebo bezhotovostným prevodom na ľarchu účtu vedeného v inej banke v prospech úverového účtu klienta v periodicite a termíne uvedenom v bode 3.1 zmluvy. Upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.01.2016 Poštová banka, a. s., žalovanú z dôvodu, že bola viac ako 3 mesiace v omeškaní so zaplatením splátok vo výške 534,15 eur, v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil na oprávnenie využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.02.2016 žalobca žalovanej oznámil, že nakoľko svojím konaním podstatne porušila ustanovenia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2012 a obchodných podmienok, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, stala sa úverová pohľadávka k 15.02.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy 4.915,51 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.09.2018 predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaná svoj dlh žalobcovi neuhradila; suma jej úhrad činí 2.537,18 eur.

1.2 Po citácii § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. a), b), d), h), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a jeho § 11 ods. 1 písm. a) súd prvej inštancie konštatoval, že spotrebiteľská úverová zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale len všeobecnú informáciu o spôsobe jej výpočtu (súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom). Ide o podstatnú náležitosť vyžadovanú s § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi len sumu vypočítanú ako rozdiel výšky poskytnutého úveru (4.950,- eur) a žalovanou uskutočnených úhrad (2.537,18 eur), preto okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.412,82 eur (4.950,- eur - 2.537,18 eur) a vo zvyšnej časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovanej v dôsledku omeškania so zaplatením peňažného dlhu okrem povinnosti zaplatiť dlh vznikla aj povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške, t. j. o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Prvým dňom omeškania s plnením peňažného dlhu po uplynutí lehoty na plnenie v zmysle výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.02.2016 je deň 29.02.2016, kedy základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky činila 0,05 %; žalovanej preto vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Nakoľko si žalobca žalobou uplatnil úroky z omeškania od 11.01.2019, súd prvej inštancie mu priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.412,82 od tohto dňa, t. j. odo dňa 11.01.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania žalobu zamietol. Vzhľadom na nepriaznivé sociálne pomery žalovanej a množstvo dlhov, ktoré žalovaná nie je schopná zo svojho obmedzeného príjmu jednorazovo uhradiť okresný súd vyhovel jej žiadosti a umožnil jej priznanú istinu aj s príslušenstvom splácať v splátkach vo výške 70,- eur mesačne, splatných najneskôr do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc prvou splátkou splatnou v prvom kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti.

1.3 Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 7.197,94 eur (istina 4.379,17 eur + dlžné úroky 2.779,12 eur + bankové poplatky 39,65 eur) s príslušenstvom, priznaná mu bola suma 2.412,82 eur s príslušenstvom. V konaní mal teda žalobca úspech 33,5 %, jeho neúspech predstavuje 66,5 %. Vo veci teda celkový úspech vo výške 33 % (66,5 % - 33,5 %) dosiahla žalovaná a v takomto rozsahu jej aj vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaná si však nárok na náhradu trov konania neuplatnila a v konaní jej žiadne trovy ani nevznikli, preto jej okresný súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti výroku o zamietnutí žaloby (II. výrok) a proti výroku o trovách konania (III. výrok) podal žalobca odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. s návrhom, aby odvolací súd v zmysle § 389 C. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo zmenil podľa § 388 C. s. p. tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalovanému uloží povinnosť náhrady trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1 Za nesprávne právne posúdenie veci žalobca (ďalej „odvolateľ“) označil záver súdu prvej inštancie, že úverová zmluva neobsahovala vyčíslenie celkovej čiastky úveru. Uviedol, že zákon používa na vyjadrenie celkovej čiastky len všeobecný vzorec súčtu výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Interný výpočtový systém banky

umožňoval v čase uzavretia zmluvy o úvere výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla. Mohlo sa preto stať, že výška poslednej splátky bola nulová resp. nižšia než výška ostatných splátok. Až s účinnosťou od 01.01.2016, teda po uzatvorení zmluvy o úvere, došlo k zmenám celkovej sumy nákladov, čo súd prvej inštancie nezohľadnil a aplikujúc nezáväzný informatívny výpočet kalkulačky obsahujúcej údaje platné v súčasnosti, nie v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spôsobil právne pochybenie. Zdôraznil potrebu kvalifikácie tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorého línia považovania za naivného a nepozorného sa posunula na spotrebiteľa s istou povinnosťou aktivity (rozsudok ESD sp. zn. C-361/04). Európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom nie je účelná a pokračovať by sa malo skôr nazeraním na priemerného spotrebiteľa ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Zmluva o úvere má v zmysle uvedeného obsahovať údaje v súlade so zákonom tým spôsobom, aby boli pre spotrebiteľa čitateľné a bez pochybností. Tvrdil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky požiadavky, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, vychádzajúc z pre Slovenskú republiku záväzného rozsudku Súdneho dvora vo veci č. C-42/15 Home Credit Slovakia. Zdôraznil, že spotrebiteľ nebol spochybnený v možnosti posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko pozná údaje o výške úveru a celkovej výške nákladov, vedel, koľko bude musieť zaplatiť a prijatím úveru s takýmito podmienkami súhlasil. Citoval z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/2/2019 z 30.01.2019: „Nakoľko v článku 3 pod tabuľkovou časťou zmluvy o úvere podpísanej žalovaným je text: „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“ vzhľadom na to, že bezprostredný text pred týmto znením obsahuje výšku úveru a celkovú výšku nákladov, obsahuje uvedená zmluva potvrdená podpisom žalovaného aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.“

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

4. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto odvolaním žalobcu napadnutý II. výrok o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a III. výrok o trovách konania rozsudku okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

5. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejaviť v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (cítované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

6. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného k 16.04.2012 celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

8. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovým aj právnym záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 16.04.2012 medzi právnym predchodcom žalobcu Poštová banka, a. s., Bratislava a žalovanou neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, definovanú v § 2 písm. h) ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že v texte tejto zmluvy (v jeho časti spracovanej v tabuľkovej forme uvedenej v bode 3.1 označenom ako predmet zmluvy o úvere) je v rubrike pomenovanej ako výška úveru uvedená čiastka 4.950,- eur a v rubrike s názvom celková výška nákladov je uvedená suma 4.166,73 eur. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v tejto časti úverovej zmluvy uvedená nie je. Pod touto tabuľkou (obsahujúcou aj ďalšie údaje napr. o výške mesačnej splátky, o poplatku za správu a vedenie úverového účtu, o výške splátky s poplatkom za správu úverového účtu, o úrokovej sadzbe, o RPMN a priemernej RPMN, o počte, splatnosti splátok) sa nachádza text, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Zákonnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Podľa názoru odvolacieho súdu táto musí byť v zmluve uvedená jednoznačným a nepochybným spôsobom, teda pevnou sumou tak, aby aj priemerný spotrebiteľ vedel, koľko reálne má z titulu úverovej zmluvy veriteľovi vrátiť. Odvolací súd pritom poukazuje na pojmovú odlišnosť zmluvného dojednania o tom, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom od celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože tú tvorí celková výška spotrebiteľského úveru a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Ak zmluva uvádza výšku úveru 4.950,- eur, potom celkovú čiastku úveru už nemôže predstavovať súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom; zákonodarca ani v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ani v zákone č. 129/2010 Z. z. nerozlišuje medzi výškou úveru a celkovou čiastkou úveru. Súd prvej inštancie preto dospel k správne právnemu záveru o tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania, hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C. s. p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a zistil jeho vecnú správnosť aj súlad s právnou úpravou.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu ale vyplýva, že žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej odvolací súd ich náhradu nepriznal.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).